

eller under de Forhandlinger, vi have haft her i Tinget eller i Finansudvalget ved tidligere Lejligheder.

Det kunde interessere mig, om det ærede Medlem kunde oplyse os om de Regler, der gælde for Understøttelser af dem, der ere ansatte under Københavns Kommune. Det har ikke været min Mening, at vi skulde ind paa en almindelig Debat om disse Understøttelser, og jeg har ikke ved Haanden de Love — ja, det hedder vel ikke Love, naar der er Tale om Folk, der ere ansatte under Københavns Kommune —, men de Regler, der ere fastsatte for saadanne. Men jeg har ikke saa sjældent i Finansudvalget haft Lejlighed til at høre det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) oplyse om, hvad en Mand med en saadan aarlig Løn kunde faa, hvis han havde været ansat under Københavns Kommune. Det er heller ikke her bestemt, mig bekendt, og der har heller ikke været gjort gældende af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds, at der der findes nogen Bestemmelse om, at der skal være et Minimum, saa stort, at en Mand med Familie kan leve af det. Ja, jeg kan sige, ligesom adskillige andre have sagt, at det nytter ikke at optage en Debat med det ærede Medlem om det Spørgsmaal, for det ærede Medlem har nu en Gang sat sig i Hovedet, at saa snart en Mand eller Kvinde kommer til Skade i Statens Tjeneste, har Staten en Forpligtelse til at underholde vedkommende uden Hensyn til, om han eller hun har arbejdet kort eller længe i Statens Tjeneste, og uden Hensyn til den Løn, vedkommende har. Jeg har haft Lejlighed til i Finansudvalget at gøre ærede Medlemmer begribeligt, at det er en ny Regel, som ingen, naar det kommer til Stykket — maaske med Undtagelse af det ærede Medlem — tør paatage sig Ansvaret for virkelig at føre igennem og fastslaa i alle vore Pensions- og Understøttelseslove. Men jeg skal ikke opholde mig længere herved.

Jeg skal slutte med at sige, at naar det ærede Medlem, for saa vidt angaar dette Spørgsmaal om Understøttelserne, sagde, at denne Finanslov, naar den gaar op til Landstinget, vil ligne de Finanslove, man sendte til Landstinget, medens vi havde

Højreministerier, saa har det ærede Medlem Ret i det, det tror jeg ogsaa. Men det ærede Medlem udtalte der noget, der vidner om, at han er et nyt Medlem baade af Tinget og navnlig af Finansudvalget, thi det kan ikke siges at være til Forklejnelse for denne Finanslov. Tværtimod, selv det ærede Medlems Partifæller have tidligere været med til at sige som en Ros for Folketinget, at de Finanslove, der ere blevne sendte op til Landstinget under de sidste Højreministerier, vare ikke Højres Finanslove, nej, det var Folketingets Finanslove, det var Flertallets Finanslove, saa dette, at de blive ved at være saadan, som de vare i Højres Tid, at de i den Grad ligne dem, som ogsaa det ærede Medlems Meningsfæller vare med til at rose sig af, at vi kunde sende op under et Højreministerium, er ikke til Forklejnelse, tværtimod, det er et Vidnesbyrd om, at vi behandle baade Understøttelser og det andet, vi have at behandle paa Finansloven, lige saadan, som vi behandlede det, da vi havde Højreministerier, og da selve det ærede Medlems Meningsfæller vare med til at rose sig af, at det var udmærket gode Finanslove, Finanslove, som bare Folketingets Præg og ikke Højreministeriernes Præg.

L. Rasmussen (Vejle Amts 1ste Valgkreds): Jeg talte i mine første Udtalelser ikke om, hvad Flertallet tør gøre, naar en Minister modsætter sig et Forslag; jeg sagde blot, hvad de som Regel gøre, og jeg maa sige, at det, at de tør stemme imod en Minister, have vi haft saa gode Beviser for i Dag, at det vilde være paa et ret uheldigt Tidspunkt for mig at nævne, at man ikke her i Tinget tør stemme imod en Minister. Men det har jeg heller ikke sagt under denne Sags Behandling, jeg har kun sagt, at her vide vi, at Forslag, som ikke finde Ministerens Tilslutning, blive stemte ned, og det skal nok vise sig, at det gaar saadan, skønt jeg er sikker paa, at ikke ret mange Medlemmer her ville staa og forsvare det, der er sket. Det er ogsaa ret betegnende, at den ærede Ordfører, i Stedet for at gaa ind paa selve den foreliggende Sag, drejede udenom og kom ind paa at tale om Forholdene i Københavns Kommune og begyndte at tale